

Republika Hrvatska
Općinski sud u Splitu
Gundulićeva 27
Split

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A

Općinski sud u Splitu, po sucu Marisi Mrass, kao sucu pojedincu, uz sudjelovanje Jelene Bedalov, kao zapisničara, u kaznenom predmetu protiv okrivljene Zrinke Radanović zbog kaznenih djela iz čl. 177. st. 1. Kaznenog zakona (NN 125/11, 144/12, 56/15 i 61/15), u vezi sa čl. 51. Kaznenog zakona, nakon održane rasprave, dana 24. ožujka 2026. godine u nazočnosti okrivljene, braniteljice okrivljene Tajane Martinović Kapetanović, odvjetnice u Splitu te zamjenika Općinskog državnog odvjetništva u Splitu, Tomislava Perkovića,

p r e s u d i o j e

Temeljem čl. 453. toč. 3. Zakona o kaznenom postupku (NN 152/08, 76/09, 80/11, 91/12-odluka Ustavnog suda, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19 i 80/22, 36/24, 72/25 i 13/26 - dalje u tekstu ZKP/08)

OKRIVLJENA: ZRINKA RADANOVIĆ,
OIB:45819321514, kći Ivana Crnjaka i Maje Crnjak, rođene Grgić, rođena 12. siječnja 1983., sa prebivalištem u Dugom Ratu, Poljička cesta 27, državljanka Republike Hrvatske, kozmetičarka, zaposlena kao vozač taxia pri "Žutom taxiu", s mjesečnim primanjima od 800,00 do 900,00 eura, razvedena, majka troje djece od kojih dvoje punoljetnih, jedno maloljetno, sa SSS, srednjeg imovnog stanja,

OSLOBAĐA SE OD OPTUŽBE

I. da bi u vremenskom razdoblju od početka srpnja 2016.g. do 31. siječnja 2017.g., u stanu u Podstrani, na adresi Don Petra Cara 142, te u druga dva stana na području Podstrane, na za sada neutvrđenim adresama, svjesna da time može ugroziti psihofizički razvoj svoje djece sina Duje Radanovića, rođenog 11. svibnja 2002.g., sina Ante Radanovića, rođenog 24. travnja 2006.g. i kćeri Ane Radanović, rođene 23. prosinca 2007.g., i pristajući na to, nakon što je po dogovoru sa suprugom Denisom Radanovićem napustila zajednički dom te sa sobom odvela sina Antu i kćer Anu, dok je sin Duje ostao živjeti sa njezinim suprugom, nije vodila brigu redovnoj svakodnevnoj ishrani svoje djece, higijenskim potrebama, primarnoj zdravstvenoj zaštiti i školskim obvezama, nije novčano ni na bilo koji drugi način doprinosila njihovom uzdržavanju, a sa sinom Dujom nije imali komunikaciju, te je novac od dječjeg doplatka koji je primala kao i novac koji bi zaradila trošila samo za vlastite potrebe, a sina Antu i kćer Anu u više navrata ostavljala same bez nadzora u stanu do kasnih večernjih sati, te ih u više navrata ostavljala bez nadzora i po nekoliko sati izvan stana dok je u stanu obavljala usluge masaže nepoznatim muškim osobama, te su djeca po cijele dane boravila kod oca Denisa Radanovića, kojem je skrb o djeci u cijelosti prepuštala,

dakle, da bi kao roditelj grubo zanemarila svoje dužnosti podizanja i odgoja djece,

II. pa da bi time u stjecađu počinila tri kaznena djela protiv braka, obitelji i djece – povredom djetetovih prava – opisano i kažnjivo u čl. 177. st. 1. Kaznenog zakona (NN 125/11, 144/12, 56/15 i 61/15), u vezi sa čl. 51. Kaznenog zakona.

III. Temeljem čl. 149. st. 1. Zakona o kaznenom postupku Zakon o kaznenom postupku (NN 152/08, 76/09, 80/11, 91/12-odluka Ustavnog suda, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19 i 80/22 - dalje u tekstu ZKP/08) troškovi kaznenog postupka iz čl. 145. st. 2. toč. 1. do toč. 5. istog Zakona te nužni izdaci okrivljenika i branitelja padaju na teret proračunskih sredstava suda.

Obrazloženje:

1.ODO Split ovom sudu podnijelo je optužnicu br. KMP-DO-255/2016 od 25. listopada 2017. godine protiv okrivljene Zrinke Radanović zbog kaznenih djela počinjenih u stjecađu, počinila tri kaznena djela protiv braka, obitelji i djece – povredom djetetovih prava – opisano i kažnjivo u čl. 177. st. 1. Kaznenog zakona (NN 125/11, 144/12, 56/15 i 61/15), u vezi sa čl. 51. Kaznenog zakona, a koja djela da bi okrivljena počinila na način kako je to поближе činjenično i pravno opisano u optužnici.

2. Pozvana da se izjasni o osnovanosti optužbe, okrivljena je izjavila kako se u odnosu na optužbu ne smatra krivom, potom iznoseći svoju obranu pred ovim sudom je navela da se od Denisa Radanovića oca svoje djece razvela 2016. te s obzirom da on nije želio napustiti stan u kojem su do tada živjeli i gdje je djeci bila škola kao i prijatelji, ona je s Anom i Antom otišla živjeti prvo u Grljevac, to je trajalo do 1. rujna 2016., dakle, neposredno prije početka škole, s tim da su kroz to vrijeme od 1. srpnja 2016. do 1. rujna 2016. djeca većinu vremena provodila sa njenom majkom u

Sumpetru s obzirom da je ona radila od jutra do večeri. Kada su se vratili u podstanarski stan kojeg su pronašli možda dvije kuće iznad kuće u kojoj su živjeli Denis i Duje, upravo s namjerom da djeca budu bliže bratu kao i da im je bliža škola te da su im bliži prijatelji na koje su navikli, međutim, Denis se tu počeo buniti i privremenom mjerom CZSS djeca su završila kod njega, što je njoj jako teško palo. Međutim, djeci u toj dobi teško je objasniti da su im prijatelji bili dovoljno blizu kao i škola, te su oni prešli kod oca. U svakom slučaju kroz cijelo to vrijeme ona je i svoju zaradu kao i dječji doplati trošila isključivo na djecu i kupovala njima potrebne stvari. Viđala koliko je to bilo moguće te nipošto ne bi rekla da ih je na bilo koji način zanemarila jer su joj jako nedostajali ali je smatrala da je to možda za njih u tom trenutku bolje. (Utvrđuje se da okrivljena plaće). Točno je da je radila usluge masaže, pedikure i manikure, jer je to radila i prije razvoda, jer Denis nikada nije htio davati novac niti za dječje potrebe i djeca nikada zbog toga nisu bila izbačena iz kuće ili stajala vani u kasnim večernjim satima da ona završi tobože muške masaže. Misli da je ovdje kao i vrijeme trajanja njihovog braka primarni problem novac te da je Denis želio da mu ona plaća alimentaciju za djecu i uglavnom da može raspolagati svim novcem koje bi eventualno od države dobila za djecu, dok je ona od tog novca djeci kupovala stvari koje su bile potrebne. Na poseban upit braniteljice okrivljene zbog čega misli da je Denis toliko inzistirao na činjenici da djeca ostanu s njim, okrivljena odgovara da misli da je razlog osveta kao i činjenica da njenim odlaskom se on više nije imao na kome psihički izživljavati. Na poseban upit suda zbog čega i tko je podnio tužbu za razvod braka, navodi da je podnijela, da je o tome puno razmišljala te nakon godina psihičkog zlostavljanja i maltretiranja je donijela tu odluku, te je podnijela zahtjev za razvod braka. Ne odgovara istini da bi ona tada imala bilo kakvog ljubavnika kao niti inače za vrijeme braka, te je ona povremeno odlazila kod psihijatra, jer joj je pomoć bila nužna nakon toliko godina života s Denisom, međutim, na kraju se ispostavilo da je Denis imao psihičke probleme – bipolarni poremećaj što je pronašla jedan dokument u kući ali je CZSS taj podatak potpuno negirao. Osobno joj je poznato da je i Denis odlazio kod psihijatra dr. Katavića jednom 2015., jednom 2016. godine, te mu je isti prepisao određenu terapiju a iz navedene dijagnoze bi se dalo iščitati da isti boluje od graničnog poremećaja osobnosti. Na poseban upit braniteljice okrivljene je li Denis nju ranije optuživao da bi imala ljubavnike za vrijeme trajanja braka, okrivljena odgovara da je.

3. U daljnjem dijelu dokaznog postupka suglasnošću stranaka u dokazne svrhe pregledana je i pročitana socijalna anamneza i izvješće o obiteljskim prilikama okrivljene Centra za socijalnu skrb Split od 21. rujna 2016.g. (list 11 do 15), izvješće o obiteljskim prilikama okrivljene Centra za socijalnu skrb Split od 21. studenog 2016.g. (list 18 do 22), mišljenje defektologa Općinskog državnog odvjetništva u Splitu broj KMP-DO-255/2016 od 6. prosinca 2016.g. (list 23 do 24), zapisnik o ispitivanju svjedoka-oštećenika Denisa Radanovića od 31. siječnja 2017.g. (list 26 do 29), zapisnik o prvom ispitivanju osumnjičene Zrinke Radanović od 8. ožujka 2017.g. zajedno sa pripadajućom DVD snimkom (list 37 do 41), zapisnik o ispitivanju svjedoka oštećene djece Duje Radanovića, Ante Radanovića i Ane Radanović zajedno sa pripadajućom DVD snimkom (list 45 do 46), izvadak iz kaznene evidencije za okrivljenu Zrinku Radanović (list 48).

4. Obzirom da stranke nakon ovako provedenog dokaznog postupka nisu imale daljnjih dokaznih prijedloga tako je dokazni postupak okončan.

5. Ovaj sud je okrivljenu Zrinku Radanović, temeljem čl. 453 t. 3. ZKP-a oslobodio od optužbe cijeneći sve izvedene dokaze tijekom postupka, obranu okrivljene Zrinke Radanović, iskaze saslušanih svjedoka oštećenika Duje Radanović, Ane Radanović, Ante Radanović te Denisa Radanovića kao i ostale materijalne dokaze u spisu.

6. Okrivljena je navela u odnosu na optužnicu kako se ne smatra krivom te je u cijelosti negirala počinjenje predmetnih kaznenih djela.

7. Tijekom ovog postupka nije bilo sporno da je okrivljena majka oštećenih Ante Radanovića, Ane Radanović i Duje Radanovića kao i da su u inkriminiranom razdoblju isti živjeli i kod oca i kod majke.

8. Ono što je bilo sporno tijekom ovog kaznenog postupka, što je trebalo na nedvojben način utvrditi jest činjenica da li je okrivljena Zrinka Radanović svojim postupanjem u inkriminiranom razdoblju postupila na način da je kao roditelj grubo zanemarila svoje dužnosti podizanja i odgoja djece, pa da bi time počinila kaznena djela, u stjeca ju počinila tri kaznena djela protiv braka, obitelji i djece – povredom djetetovih prava – opisano i kažnjivo u čl. 177. st. 1. Kaznenog zakona.

9. Utvrđujući najvažnije činjenice u tom pravcu, sud se rukovodio iskazima neposrednih očevidaca oštećenika u ovom postupku, Ante Radanovića, Ane Radanović i Duje Radanovića koji su u inkriminirano vrijeme bili malodobni odnosno tretirali su se kao djeca, koja su živjela i s ocem i s majkom na različitim adresama.

10. Svjedok Denis Radanović ispred ODO-om u Splitu 31. siječnja 2017.g. u svom iskazu je naveo kako su problemi u njihovu braku počeli negdje 2013. ili 2014. g. kada je Zrinka odjednom promijenila svoje ponašanje prema njemu i djeci, te je počela zanemarivati djecu na način da je sve više izlazila u noćne izlaske te dolazila u jutarnjim satima kući. Počela je zanemarivati svoje obveze prema djeci, povremeno im nije htjela kuhati, nije se brinula o njihovim školskim obvezama a on iako je radio po cijeli dan morao se sam o njima brinuti kada dođe kući. Svjedok je naveo kako su se često svađali ispred djece međutim da ne može reći da bi djecu vrijeđala ili prema njima bila na bilo koji način nasilna. Osobno je sumnjao da se u to vrijeme Zrinka s nekim stalno i dopisuje te da ima ljubavnika te su se na kraju odlučili i razvesti u srpnju 2016. godine. Sukladno njihovom dogovoru najstariji sin Duje ostao je živjeti s njim dok su Ante i Ana otišli s njom, s tim da ona je vrlo rijetko pokušavala komunicirati s Dujom a ni on s njom nije želio komunicirati. Iskazao je da je ona ubrzo nakon što se preselila s Antom i Anom počela djecu slati njemu svaki dan da se o njima brine, da su mu djeca pričala kako majka masira nepoznate muškarce u kući te kako su oni u večernjim satima morali stajati po dva sata izvan kuće dok ona ne obavi masažu. Dalje navodi da su mu djeca ispričala da bih ih mama znala ostaviti same u kući bez nadzora i mobitela do 12 sati u noći zbog čega su oni plakali i bojali se. Kad se u rujnu 2016. g. Zrinka doselila u stan nedaleko od njegovog tada je svo troje djece stalno kod njega. Zrinka bi ih ostavila bez ikakve najave te bi ih on našao ispred kućnih vrata kada bi krenuo na posao. Djeca su od tada u većini slučajeva i noću spavala kod njega s tim da Zrinka nije kupovala ni hranu, ni odjeću, ni knjige za škole i sve što djeci treba već je sve to radio on tako da je cijelu brigu o djeci prepustila njemu.

11. Prema savjetu Centra zatražio je skrbništvo nad svoje troje djece a što mu je i odobreno. U posljednje vrijeme da je malo korigirala svoje ponašanje prema djeci, nastoji s njima kontaktirati, međutim djeca su i dalje kod njega po cijele dane.

12. Sud je kao što je to i navedeno tijekom postupka pregledao DVD snimke, zapisnike o ispitivanju djece pred Županijskim sudom u Splitu dana 17. listopada 2017. godine, a posredstvom socijalnog pedagoga kako bi se pokušalo utvrditi što se stvarno u tom periodu događalo posebno s obzirom na navode iz kaznene prijave i iskaza oca tada malodobne djece Denisa i Zrinke Radanović.

13. Socijalna pedagoginja koja je provodila ispitivanje konstatirala je kako su djeca sposobna dati svoje iskaze te je posredstvom video linka ispitala djecu koja su odgovara i na pitanje suca kao i roditelja djece.

14. Iz pregledani DVD snimki proizlazi kako je iskaz Ante Radanovića, sina okrivljene, gotovo identičan onome kojeg je dao pred ovim sudom na zapisnik gdje opisuje svoj život s majkom i ocem i onda i sada daje istovjetne razloge za povratak u očevu kuću navodeći kako mu je škola bila bliže kao i da su tamo živjeli svi prijatelji te mu je bilo puno zanimljivije nego u stanovima koje je majka iznajmila. Ispitano dijete nije se ni na niti jedan način potužilo na roditelje, istaknuo je kako brinu o njima i jedan i drugi kako im majka pomaže oko domaćih zadaća i brine se oko njihove škole i odbacuje kao potpuno neistinitim da bi ih ona ostavljala kasno navečer ispred vrata dok bi masirala nepoznate muškarce kao i da se ne bi brinula o njima na način kako to majke i rade, kuhala, čistila, prala, brinula se da su uredni, vozila ih u školu i trudila se da što manje osjete ovu promjenu. Istina je da je mama puno radila, međutim uvijek bi se pobrinula da su oni kroz to vrijeme zbrinuti bilo kod njenih roditelja ili kod oca s tim da bi oni kod oca u periodu kad su živjeli s majkom znali svratiti nakon škole i katkad bi ručali kod njega a katkad bi sačekali da mama dođe po njih i ručali s njom, znali su katkad i prespavat jer im je škola bila ujutro a očeva kuća bliže međutim on nije istaknuo ni tada ni na zapisnik pred ovim sudom nikakav problem u ponašanju majke prema njima. Naveo je kako je točno da bi se oni igrali ispred kuće s drugom djecom do nekih 9 - 9,30 sati što je bilo vrijeme kada bi majka kako je radila poslije podne došla kući te kao jedini traumatičan događaj opisuje jednu večer kada mu je majka poslala poruku na mobitel koju on i sestra nisu vidjeli gdje im je rekla kako će se zadržati jer je kod neke mušterije kući te će po završenom poslu doći kući a oni poruku nisu vidjeli i nisu je mogli nazvati jer nisu imali kuna na mobitelu te su je čekali do ponoći kada je stigla kući i sve im objasnila ali su se te prigode prepali. Izvan toga ističe kako ih je majka vozila u školu, na školska primanja bi odlazila katkad ona a katkad otac, otac ih je uglavnom vodio kod liječnika, ali se on ničeg traumatičnog iz tog razloga ne sjeća upravo suprotno. Kao jedini problem navodi da kad su odlukom Centra prešli živjeti kod oca otac nije majci dozvolio da uđe u kuću pa bi ona svaki dan dolazila i razgovora s njima ili preko balkona ili ispred kuće.

14.1. Kao što je već rečeno, ispitan na raspravi pred ovim sudom dana 3. veljače 2026.g. svjedok Ante Radanović je naveo da u cijelosti može navesti a ono koliko se može sjetiti da u to vrijeme a to je bilo vrijeme razvoda njegovih roditelja sestra i on su se odselili s mamom u podstanarski stan u Podstrani, dok je stariji brat Duje ostao živjeti s ocem. Istina je da su često znali boraviti kod oca jer je njegov stan udaljen možda 3 minute od njihove škole, a istovremeno su tamo bili od njihovog rođenja te su im svi prijatelji živjeli tu u neposrednoj blizini a i stan je bio veći i komforniji. Međutim,

njihova baza je bio stan s mamom za koju može reći da je bila i ostala dobra majka, da se o njima brinula, te vodila računa o njihovim školskim obvezama što se vidi iz činjenice da su imali dobre ocjene, kuhala im je, uvečer bi bili zajedno kući i nema govora da bi nas ostavljala bez nadzora jer bi u slučaju da ona nije mogla biti u kući s njima bili baka i djed. Mama se u stanu bavila kozmetičkim uslugama, masaže, nokti i slično, i dok je ona radila on bi se igrali ispred kuće ili bili u svojoj sobi, u svakom slučaju ne sjeća se da je ikada vidio neke nepoznate muškarce koji dolaze na masažu a da oni za to vrijeme ne smiju ući u kuću. On i dalje živi s ocem kod kojega je se vratio skupa sa sestrom u trenutku kada se mama preselila u Supetar a što im je bilo veoma daleko zbog škole, ali je s majkom i ocem u dobrim odnosima i s majkom se redovito čuje. U odnosu na mamin odnos sa Dujom navodi da je on rjeđe dolazio kod njih, ali zna da se on čuo s mamom mobitelom ali su bili u kontaktu. Na poseban upit zastupnice optužbe u vrijeme koje je navedeno u optužnici jesu li kada živjeli s mamom, je li im ona redovito spremala obroke, brinula se o njima kada su bili bolesni, vodila kod liječnika, navodi da je vodila brigu o svemu. Na poseban upit braniteljice okrivljenika ukoliko majka ne bi skuhalo ručak da li bi to onda netko drugi napravio, svjedok odgovara da bi skuhalo baka ili djed, ali znalo se i dogodilo kada dođu iz škole kod oca igrati se s prijateljima da onda kod njega i ručaju. U svakom slučaju uvijek su imali topli obrok. Nikada nije osjetio da bi mu nešto nedostajalo, pogotovo u financijskom smislu, ni kod oca ni kod majke, uvijek su im pokušavali ostvariti sve želje. Na daljnji upit je li se mama brinula o školskoj opremi, npr. školska torba, pernica, knjige, svjedok odgovara da su imali sve. U odnosu na školske zadaće majka je pomagala kada je bilo potrebno.

15. Ispitana svjedokinja Ana Radanović pred Županijskim sudom u Splitu dana 17. listopada 2017. godine, posredstvom socijalnog pedagoga iskazala je kako su nakon razvoda roditelja ona i brat Ante odselili zajedno s mamom prvo u Podstranu u jedan manji stan, nakon toga su ljetu proveli uglavnom u Sumpetru gdje su živjeli baka i djeda s majčine strane a zatim kada je počela škola mama je iznajmila stan u Strožancu blizu oca i blizu škole. Mama ih je vozila ili kod bake ili kod tate te se brinula o njihovim potrebama. Ujutro bi im pripremila doručak, zatim otišla na posao a dok je ona radila oni bi uglavnom bili kod bake koja se brinula o njima. Po dolasku nazad u Strožanac često su odlazili kod oca jer je škola bila u neposrednoj blizini kao i svi njihovi prijatelji. Poslije škole bi znali doći do tate a mama bi obično došla po njima oko 2,30 sati. Katkad bi ručali kod oca a katkad kod majke a znali bi prespavati kod oca kada bi to poželjeli. Majka je po struci kozmetičar, pediker, maniker, sve što treba te dok bi ona obavljala taj svoj posao kod kuće obično bi ih zamolila ili da ostanu u sobi ili da se idu igrati vani što njoj nije bilo drago jer je u sobi bilo dosadno. Nikada nije primijetila nepoznate muškarce koji bi u večernjim satima dolazili na masiranje te jedini eksces kojeg se iz tog doba sjeća je onaj kojeg je spomenuo i njen brat Ante kada nisu vidjeli maminu poruku da će doći kasnije kući. Poznato joj je da se tata ljutio na mamu jer su oni često kod njega a ona uzima sve novce iako im je i ona davala novce te kupovala što im je potrebno ali ipak misli da je tada u većoj mjeri u tome sudjelovao. Navodi da se znalo dogoditi da kod mane ne bi bilo ničega jest, međutim onda bi otišli kod oca. Od kada su se preselili kod oca svakog dana se vide s mamom, ona uvijek dođe ili ispred kuće ili razgovaraju preko balkona jer joj tata ne da ući u kuću. Istina je da je mama uglavnom pomagala oko domaće zadaće, a njoj osobno je smetalo što bi znala za to vrijeme i tipkati na mobitel te im se ne bi u cijelosti posvetila.

15.1. Ispitana pred ovom sudom dana 28. studenoga 2024. godine je navela da su se od oca odselili trajno kada joj je bilo možda 6, 7 godina, ne može se točno sjetiti tog perioda jer su roditelji nastojali da to ne bude traumatično, te su otišli prvo kod bake i djeda s mamine strane kod kojih su inače često boravili, tako da se nije činila neka velika promjena. Nakon toga, mama je našla neki stan u centru Podstrane, pa se zatim opet preselila u podstanarstvo dvije kuće od njenog oca, navodi da cijeli period njenog djetinjstva pa tako i ovaj period koji se u optužnici navodi ona je živjela djelom s majkom dio kod oca ili bake i djeda, a to se odnosi na period kada je majka iz ekonomskih razloga bila prisiljena otići na rad izvan Hrvatske, najduže po par mjeseci, pa bi se onda vratila, i cijelo to vrijeme su braća i ona bili potpuno zbrinuti. Ako mama nije bila tu, uskakali su baka i djed kao i otac, a ako je mama bila u Hrvatskoj a imala bi neke obveze otišli bi kod oca, sve je to bilo dogovorno i normalno te navodi da njoj nikada ništa ni u kom pogledu nije nedostajalo ni po pitanju novca niti po pitanju roditeljske ljubavi. Apsolutno je neistina da je mama obavljala u stanu usluge masaže nepoznatim muškim osobama a da su smo oni kroz to vrijeme bili izbačeni na ulicu, naime, mama je dok je još bila u braku s tatom pružala usluge masiranja i depilacije u kući, uglavnom susjedama, ona bi bila tu i nije to na niti jedan način osjećala neprimjerenim ili da bi se osjetila neugoda. Upravo ovo vrijeme koje se navodi u optužnici, boravila je kod oca koji je tada imao neku djevojku s kojom se ona nije baš najbolje slagala i koja ju je jedne prigode povrijedila rekavši joj da me mama voli da ne bi odlazila izvan Hrvatske, ona je se potužila ocu, a on joj je rekao da uzme svoje stvari i ode kod majke koja se upravo vratila. Tad je ona konačno prešla kod majke u cijelosti i kod nje je zadnje 4 godine. U međuvremenu je otac pokrenuo nekakav postupak, sjeća se da su me ispitivali u policiji i CZSS i to su bila iznimno neugodna iskustva gdje joj je policajac rekao da laže prilikom ispitivanja a na CZSS je imala dojam da ukoliko kaže i jednu pogrešnu riječ protiv oca da to neće biti dobro prihvaćeno, u svakom slučaju osjećala je se istraumatizirano. Kroz taj period s ocem nije ni razgovarala a sada su u odnosima da ona ode do njega na par sati svaka dva do tri tjedna, međutim, tamo se više nije nikada vraćala i provodila više vremena. Preciznije, znala bi prespavati ali više kod njega nije trajnije boravila i njihov odnos je dobar, on nju i naziva i kontaktira ali ona ode do njega kada joj odgovara i kada za to nađe vremena. Brat Ante ostao je živjeti kod oca kao i Duje. Ante između ostalog jer su mu tamo prijatelji i nije želio odlaziti, tako da su ona i mama same. U svakom slučaju, bezobzira što je mama povremeno izbivala jer je morala odlaziti raditi izvan Hrvatske uvijek bi se pobrinula da o njima skrbe ili baka i djed ili otac i da im ništa ne nedostaje, majka bi kada bi joj nešto zatrebalo i ona je zamolila da joj pošalje novac, to je redovito činila a zadnje 4 godine koliko su skupa. Izričito tvrdi da navodi koji se spominju u optužnici ne odgovaraju istini kao što je to bio slučaj i u vrijeme kada je optužnica podignuta. Na posebno pitanje socijalnog pedagoga a kada se vrati taj period opisan u optužnici, kakve bi ona ocjene dala svojim roditeljima i majci i ocu, odnosno kakva sjećanja ima u odnosu na ponašanje i jednog i drugog u pozitivnom i negativnom kontekstu, navodi da je na primjer mama preuzela apsolutnu brigu o školi i školskim potrepštinama i svemu iako se sjeća da je na jednom od tih ispitivanja koje je ranije spominjala je se potužila kako joj mama nije kupila školsku torbu, međutim, njoj je tada bilo 8 godina i to je bilo čisto dječje razmišljanje koje ne odgovara stvarnom stanju stvari. U odnosu na oca navodi da je u tom periodu vrlo rado odlazila kod njega, igrali bi se, zabavljali i s njim je se jako ugodno osjećala. Ono čega se sjeća kao negativno odnosi se i na majku i oca znači da su znali imati problema oko dogovora u vezi s njima, međutim, nastojali su prikriti te nesuglasice od njih i uvijek bi sve riješili. Na daljnje pitanje što misli kako su njena braća doživjela taj period navodi da je Ante koji je iznimno

emotivan, dosta teško preživio ovaj razvod i ovakav način života, malo kod mame, malo kod tate, malo kod bake i djeda, dok brat Duje je već bio stariji i nekako misli da je on u svemu tome najbolje plivao. Osobno ona je se snalazila. Nije bila sretna što su roditelji rastavljeni ali je imala dobar odnos s oboje, i dok nisu djelatnici CZSS počeli dolaziti nije imala nikakvih problema. U odnosu na prvu djelatnicu – voditeljicu mjera nadzora Silvanu navodi da joj je bila simpatična dok su se poslije izmijenile još misli dvije osobe koje joj nisu bile toliko drage međutim nije s njima imala nekakve probleme te se više ne može sjetiti je li su dolazili najavljeno ili ne. Na posebno pitanje zastupnika optužbe koliki period je živjela kod oca prije nego je se preselila kod majke, navodi da misli da je to bilo 3 ili 4 godine s tim da je kroz to vrijeme često boravila i kod majke, kad god bih poželjela a majka je bila tu, ona bi otišla kod nje na neko vrijeme. Brat Ante je nju slijedio i u tom periodu kada su oboje živjeli kod oca, on bi odlazio s njom kod majke, kada bi ona to željela, dok su se sada 3 do 4 godine definitivno razdvojili na način da on živi s tatom a ona s mamom. Ne može se sjetiti razloga zbog kojih su u tom periodu ona i brat Ante živjeli kod oca, stvarno joj je teško se prisjetiti, za nju je to puno godina. U odnosu na brata Duju navodi da je on od samog početka odlučio ostati s ocem, s majkom je komunicirao mobitelom, međutim, nije želio dolaziti kod njih. U svakom slučaju majka je skrbila o njemu, redovito je dobivao darove za Božić i sve što mu je trebalo. To je ono što joj je poznato, ali ona iskreno ne zna zbog čega i točno kakav je bio odnos mame i Duje. Kuća u kojoj su živjeli s bakom i djedom udaljena je 10-tak minuta vožnjom automobilom od kuće u kojoj živi njen otac i to je kuća u kojoj sada žive mama i on. Sjeća se da su jedan period i živjeli kod bake i djeda skupa s majkom a nakon toga bi odlazili kod njih povremeno de facto više u posjetu.

16. Nakon danog iskaza nazočna socijalna pedagogica je kazala kako je iskaz predmetne svjedokinje Ane Radanović vjerodostojan, logičan i konzistentan, koje mišljenje psihologa je sud prihvatio kao visokostručno i kvalitetno te mu poklonio vjeru utvrđujući vjerodostojnost iskaza prethodno citirane svjedokinje.

17. Također iskaz svjedokinje Ane Radanović sud je prihvatio kao logičnim, uvjerljivim i istinitim sukladno stvarno proživljenom iskustvu koje je svjedokinja imala sa okrivljenom u inkriminiranom razdoblju kao i razloge koje je ovaj sud također prihvatio osnovanim kada predmetna svjedokinja navodi zbog čega je ranije pred sucem istražiteljem govorila da okrivljena nije dovoljno vodila brigu o njima, da bi ih ostavila bez hrane kao i da su morali izaći iz kuće dok bi mama radila jer ona u to vrijeme je stvari potpuno drugačije doživljavala nego što je to danas.

18. Navedeno objašnjenje predmetne oštećenice je za ovaj sud životno logično i uvjerljivo, budući je svjedokinja, u navedenom razdoblju bila malodobna odnosno dijete sa 10 godina života tako da je bila u razvoju odnosno pubertetu zbog čega je i došlo do nesuglasica sa okrivljenom odnosno odupiranja djeteta majci ali opet kako i sama svjedokinja ističe to je bilo prvenstveno u verbalnoj komunikaciji te nije bilo elemenata povrede djetetovih prava u odnosu okrivljene spram oštećene Ane Radanović.

19. Ispitan svjedok Duje Radanović pred Županijskim sudom u Splitu dana 17. listopada 2017. godine, posredstvom socijalnog pedagoga iskazao je istovjetno kao i na zapisnik pred ovim sudom dana 24. ožujka 2026. godine kada je naveo da je činjenica da je on nakon razvoda roditelja ostao živjeti s ocem, dok su brat i sestra otišli s majkom. On je bio najstariji, tada je imao 14. godina, tu je bila njegova škola,

cijelo njegovo društvo i svi njegovi prijatelji, on tu situaciju nije želio promijeniti, pogotovo što je odlazio kod mame povremeno u posjet a i brat i sestra koji su išli u tu školu su često dolazili nakon škole kod njih zbog istih razloga zbog kojih je on tu ostao, naime društvo i poznata okolina. Nije se nikada posvadio sa mamom, iako bi na pitanje suda kojom ocjenom bi ocijenio roditeljsku skrb majke i oca nakon razvoda, može reći da bi tati dao 5 a mami 4. Brat i sestra se nisu nikada tužili na mamino ponašanje, nije primijetio da bi tamo bilo nekih problema. Ne odgovara istini da nisu bili ishranjeni, oni bi katkada kod njih ručali jer je tako bilo praktičnije ali to je bilo više iz praktičnosti nego iz stvarne potrebe. Odlazio je u posjet majci, danas se ne može sjetiti kako je taj stan izgledao osim što bi rekao normalno i ništa neuobičajeno. Na daljnji upit suda kada bi oni ostali kod oca da li bi mama zvala i raspitivala se ili bi joj oni javili, mogu odgovoriti da se toga ne sjeća, ali pretpostavlja da da. Trenutno Ante živi sa njim i tatom, više manje iz istih razloga kao i prije jer mu je tamo društvo i mama stanuje daleko, dok je Ana jedno vrijeme bila s njima pa je prešla živjeti kod mame gdje se i sada nalazi. U svakom slučaju ističe da je on u to vrijeme imao 14 godina, te se puno toga ne može sjetiti, ali pretpostavlja da su se događale neke velike stvari da bi mu ostale u sjećanju. Na poseban upit suda zbog čega je majci dao ocjenu roditeljske skrbi 4 može navesti, da je tome razlog što se nisu toliko često viđali, a dosta i zbog odbijanja s njegove strane jer on nije baš želio odlaziti na vikende kako je sud to odredio a danas se ne može sjetiti da li je ona na tome inzistirala pretpostavlja da je. Mora iskazati da je u to vrijeme zna da je dao iskaz pred Županijskim sudom u Splitu, kao i da su bile prisutne druge stranke, međutim, danas s odmakom vremena mora reći da se j on ne može sjetiti ničega i da mu ništa nije ostalo u sjećanju kao nešto što bi trebao biti problem.

20. Kada mu se predočava dio iskaza njegovog oca kojeg je dao pred ODO u Splitu dana 31. siječnja 2017. i u kojem je napomenuo da je pokrenuo mjere opreza upravo iz razloga što je supruga počela zanemarivati djecu, često ih je ostavljala same, dok bi ona tipkala po mobitelu, počela izlaziti u noćne izlaske i njih ostavljati same. Prestala im je svakodnevno kuhati, a nakon razvoda djecu je slala njemu svaki dan da se o njima brine te su mu djeca pričala da majka masira nepoznate muškarce u kući dok su oni morali stajati ispred kuće i pod dva sada u večernjim satima dok ona ne obavi masažu, navodi da se on toga na takav način ne sjeća, da bi mama možda nekad vikendom izašla sa prijateljicama ali rijetko, a o nikakvim masažama ne zna ništa, niti su mu o tome koliko se može sjetiti pričali brat i sestra. Ne može se sjetiti, ono što je njegov otac naveo da bi brat i sestra bili svaki dan kod njih vrlo često na sva tri obroka, da bi znali i prespavati jer bi ih ona ostavila bez ikakve najave i negdje otišla, djeci nije kupovala hranu, odjeću, knjige za školu, već je cijelu brigu za djecu prepustila njemu, navodi da se on toga ne sjeća na takav način, da su brat i sestra znali doći kod njih pogotovo radi škole i prijatelja koje su imali tamo, to se moglo dogoditi jedan ili dva dana u tjednu ali se ne sjeća da bi to bilo stalno kao i što izričito može reći da se ne sjeća da bi bilo govora o nekakvim masažama ili neprikladnom ponašanju majke u tom razdoblju. Koliko se može sjetiti u odnosu na školske potrepštine i ostale potrepštine njih djece u tome su sudjelovali i otac i majka. Na upit zastupnika optužbe u kakvim je danas odnosima sa majkom, svjedok navodi da se čuju jednom do dva puta mjesečno, da su nedavno bili i na ručku (Božić), ali nije da se čuju svaki dan. Na poseban upit zastupnika optužbe a s obzirom da je ranije rekao da se nije u to vrijeme želio družiti s majkom, može li zato navesti razlog, svjedok odgovara da nije imao potrebu, nije želio, da se ne može sjetiti točnih razloga.

21. Analizirajući prethodno navedene iskaze svih svjedoka, sud je utvrđujući najvažnije činjenice u ovom kaznenom postupku prihvatio i obranu okrivljene kao osnovanom kada ista navodi da u inkriminiranom razdoblju nije kao roditelj grubo zanemarila svoje dužnosti podizanja i odgoja djece, oštećenike u ovom postupku odnosno njezine navode kako nije počinila kaznena djela koja joj se optužnim aktom stavljaju na teret.

22. U ovom kaznenom postupku okrivljenoj se stavlja na teret da je od srpnja 2016. do siječnja 2017. godine u stjecaju počinila tri kaznena djela iz čl. 177. st. 1. u svezi s čl. 51. KZ/11. dok niti iz jednog dokaza koji su izvedeni u ovom postupku ne proizlazi da bi okrivljena na bilo koji način grubo zanemarila odgoj i podizanje svoje djece, štoviše iz rezultata postupka je razvidno upravo suprotno odnosno da je okrivljena brinula o svojoj djeci, a kada bi ista radila djecu bi povjerila na čuvanje drugoj osobi od povjerenja i to najčešće svojim roditeljima ili bi djeca bila kod svog supruga.

23. Svo troje djece se jasno izjasnilo da je okrivljena bila i ostala dobra majka, da se o njima uredno brinula te da je vodila računa i o njihovim školskim obvezama. Djeca su također navela da kada su bili kod majke da ih majka nikada nije ostavljala bez nadzora jer bi u tom periodu djecu ostavila kod bake i djeda. Djeca su uistinu izjavila da se majka bavila kozmetičkim uslugama i masažama, međutim, da nisu nikada viđali nekakve nepoznate muškarce.

24. Djeca su i tijekom ispitivanja pred sucem istrage iskazivala isključivo o nekakvoj obiteljskoj dinamici koja je svakodnevna u svačijem životu i to na način da su bili i kod mame i kod tate, ali i kod bake i djeda, te da u tom periodu nisu osjećala da su nezbrinuta te da se netko o njima nije brinuo. Djeca su i nakon 10 godina od toga iskaza pred sucem istrage ponovno iskazivali na isti način te je očigledno da su neke stvari i zaboravili, zbog čega je jasno da na njih taj period nije ostavio nikakvu traumu jer da bi se radilo o traumatičnom razdoblju sigurno bi danas djeca drugačije iskazivala. Stoga iz svega je razvidno da okrivljena nije počinila kaznena djela kako se to optužnicom stavlja na teret.

25. Rezimirajući cjelokupni kazneni postupak, odnosno neprijeporno utvrđeno činjenično stanje temeljem provedenog dokaznog postupka ovaj sud smatra kako je na nedvojben način utvrđeno, kako nije dokazano da bi okrivljena svojim postupanjem u inkriminiranom razdoblju počinila tri kaznena djela zanemarivanja svoje dužnosti podizanja, odgoja djece i obrazovanja djeteta opisana u čl. 177. st. 1. Kaznenog zakona.

26. Naime kazneno djelo povrede djetetovih prava iz čl. 177. st. 1. Kaznenog zakona (KZ/11) propisuje da to djelo čini osoba koja u svojstvu roditelja grubo zanemarivanje svoje dužnosti, podizanja, odgoja i obrazovanja djeteta što se u konkretnom slučaju nije dogodilo te se ne radi o kaznenom djelu iz čl. 177. st. 1. KZ-a zbog čega je sud uzimajući u obzir sve iznijeto i naprijed navedenu Zrinku Radanović oslobodio od optužbe temeljem čl. 453. toč. Zakona o kaznenom postupku (ZKP/08).

27. Temeljem čl. 149. st. 1. Zakona o kaznenom postupku Zakon o kaznenom postupku (NN 152/08, 76/09, 80/11, 91/12-odluka Ustavnog suda, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19 i 80/22 - dalje u tekstu ZKP/08) troškovi kaznenog

Kzd-15/2018-19

postupka iz čl. 145. st. 2. toč. 1. do toč. 5. istog Zakona te nužni izdaci okrivljenika i branitelja padaju na teret proračunskih sredstava suda.

28. Slijedom svega naprijed navedenog, odlučeno je kao u izreci ove presude.

U Splitu, 24. ožujka 2026. godine

SUDAC:

Marisa Mrass

PRAVNA POUKA: Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe na županijski sud u roku od 15 dana od dana primitka pismenog otpravka iste. Žalba se podnosi u tri primjerka, a putem ovog suda.

DNA

- ODO Split
- okrivljenoj
- braniteljici okrivljene Tajani Martinović Kapetanović, odv.j.u Splitu
- oštećenima Ani Radanović, Duji Radanović i Anti Radanović

Broj zapisa: **9-30886-1da3c**

Kontrolni broj: **03d8d-4f279-5ae25**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=Marisa Matić, O=OPĆINSKI SUD U SPLITU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.